

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ
CAMERA PRELIMINARĂ

Dosar nr. 2742/1/2016/a1.3

ÎNCHEIERE
Sedința din camera de consiliu din 02 februarie 2017
Completul compus din:
Cristina Rotaru Radu - Președinte
Ioana Alina Ilie - Judecător

Magistrat asistent – Ana Maria Deaconescu Belulescu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Raluca Mirică.

Pe rol pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect contestațiile formulate de inculpații **Baciu Remus Virgil, Negurici Sergiu, Oltean Ioan, Dumitorean Crinuța Nicoleta, Alexandru Lăcrămioara, Teodorescu Cătălin Florin și Constantinovici Rodica** împotriva Încheierii nr. 922 din 05 octombrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, în dosarul nr. 2742/1/2016/a1.

Dezbaterile au avut loc la termenul de la 19 ianuarie 2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezența, când instanța a amânat pronunțarea la data de 02 februarie 2017, dată la care, în aceeași compunere, a dispus următoarele:

ÎNALTA CURTE,

Asupra cauzei penale de față,

Prin încheierea de ședință din Camera de Consiliu nr.922 din 5 octombrie 2016 pronunțată în dosarul 2742/1/2016/a1 în baza art.345 alin.1 coroborat cu art.346 alin.2 Cod procedură penală *au fost respinse ca neîntemeiate cererile și excepțiile formulate* de inculpații: Dumitorean Crinuța Nicoleta, Baciu Remus Virgil, Alexandru Lăcrămioara, Constantinovici Rodica, Teodorescu Cătălin Florin, Negurici Sergiu, Rotaru Mihai și Oltean Ioan.

S-a constatat legalitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin rechizitoriul nr.660/P/2014 emis la data de 28.07.2016 de către Parchetul de pe lângă ÎCCJ – Direcția Națională Anticorupție –Secția de combatere a corupției, privind pe inculpații Dumitorean Crinuța Nicoleta, Baciu Remus Virgil, Alexandru Lăcrămioara, Constantinovici Rodica, Teodorescu Cătălin Florin, Negurici Sergiu, Rotaru Mihai, Oltean Ioan, Diacomatu Sergiu Ionuț, Marko

Attila Gabor, *legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.*

S-a dispus începerea judecății.

Împotriva acestei încheieri au formulat contestație, în termen legal, Dumitresan Crinuța Nicoleta, Alexandru Lăcrămioara, Constantinovici Rodica, Teodorescu Cătălin Florin, Negurici Sergiu, Oltean Ioan și Baciu Remus Virgil, critice formulate de aceștia vizând neregularitatea actului de sesizare a instanței și nelegalitatea unor probe, critice formulate fiind pe larg expuse în practicaua prezentei încheieri.

Din perspectiva motivelor de contestație invocate, instanța, în Cameră preliminară, constată următoarele:

Criticile formulate de contestatorii inculpați referitoare la legalitatea sesizării instanței sunt în parte întemeiate.

Așa cum a subliniat judecătorul de cameră preliminară în încheierea ce face obiectul prezentei contestații cenzura în această fază procesuală se raportează inevitabil formal, dar efectiv, la modul de descriere a acuzațiilor, într-o manieră lipsită de ambiguități și care să permită acuzatului să înțeleagă fundamentalul faptic și probator al acuzațiilor aduse. Examenul judecătorului de cameră preliminară nu poate fi extins la aspecte care pun în discuție relevanța probelor administrate în faza de urmărire penală și aptitudinea lor de a confirma/infirma teza acuzării, așa cum problematica vinovăției nu poate fi supusă examinării, aceste aspecte făcând obiectul judecății în fond a cauzei.

În ceea ce privește exigențele de descriere a faptelor, judecătorul de cameră preliminară a arătat, în mod corect, că acestea sunt îndeplinite atunci când circumstanțele de timp, loc și modalitate a comiterii faptelor sunt indicate în actul de sesizare.

Deși judecătorul de cameră preliminară a apreciat că rechizitorul nr.660/P/2014 se conformează integral acestor exigențe, cuprinzând o descriere explicită a tuturor circumstanțelor în care se presupune că inculpații au comis faptele deduse judecății, prin indicarea punctuală a elementelor de timp sau loc de comitere, a calității în care au acționat, a atribuțiilor derivate din funcția publică, pretins îndeplinite cu încalcarea legii (în cazul inculpaților funcționari publici), a prevederilor legale care statuează asupra specificului și întinderii acestor atribuții, a rezultatului sau urmării produse, cu precizarea clară a valorii prejudiciului, instanța apreciază că doar aparent aceste cerințe sunt îndeplinite.

Rechizitorul este structurat într-o parte introductivă în care sunt prezentați inculpații și infracțiunile pentru care sunt cercetați (pag.1-5), o expunere a situației de fapt (pag.5-76), o prezentare a mijloacelor de probă (pag.76-82), o calificare în drept a faptelor reținute (pag.82-91), măsurile preventive (pag.91-99), date referitoare la inculpați (pag.99-117), precizări privind acțiunea civilă (pag.117), propunerile formulate către instanța de judecată (pag.177-123) și dispozitiv (pag.123-126).

Deși la capitolul privind calificarea în drept a faptelor sunt precizate condițiile de loc, timp și modalitatea de comitere a faptelor, din lecturarea întregului rechizitoriu rezultă că cele concluzionate în acest capitol nu sunt concordante sau sunt contrazise de aspectele reținute în alte părți ale rechizitorului.

În actul de sesizare a instanței se reține că după achiziționarea drepturilor litigioase de la numita Neațu Viorica Vana, Rotaru Mihai a depus la 9.12.2009 în numele cedentei Neațu Viorica Vana o cerere de urgentare a soluționării dosarului, întemeiată pe vârsta și starea de sănătate a acesteia, iar a doua zi, la 10.12.2009, aparatul tehnic din cadrul ANRP a solicitat în regim de urgență Primăriei Municipiului Pitești date în vederea soluționării cererii cu privire la persoana îndreptățită Neațu Viorica Vana. La 29.01.2010, cererea de urgentare a fost aprobată în unanimitate de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor (CCSD), dosarul fiind trimis spre evaluare evaluatorului Negurici Sergiu. La 14.04.2010, inculpatul Rotaru Mihai a formulat o cerere către CCSD în care a adus la cunoștință că este cessionarul drepturilor numitei Neațu Viorica Vana, atașând în acest sens contractul de cesiune.

La 1.06.2010 Direcția de contencios și pentru coordonarea secretariatului comisiei centrale i-a comunicat evaluatorului Negurici Sergiu că standardele pe care le-a folosit în evaluare sunt neconcordante, dar cu toate acestea, la 17.06.2010, CCSD a decis să aprobe titlul de despăgubiri în favoarea inculpatului Rotaru Mihai pentru suma de 108.932.000 lei, conform raportului supravevaluat de inculpatul Negurici Sergiu.

În expunerea situației de fapt s-a reținut: „*din probele administrate cu privire la cronologia dosarului de despăgubiri nr.46076/CC a rezultat că în perioada 10.12.2009-14.04.2010 ANRP a solicitat date Primăriei Municipiului Pitești cu precizarea că sunt necesare în vederea soluționării solicitării numitei Neațu Viorica Vana. Acest demers, precedat de depunerea la data de 9.XII.2009 a cererii de soluționare în regim de urgență a dosarului 46076/CC/2009 ca și cum ar fi aparținut numitei Neațu Viorica Vana, motivată de vârta înaintată și afecțiunile de care suferă, dovedește conivența infracțională implicită la nivelul inculpaților, membri ai CCSD. Această concluzie se bazează pe faptul că nici după depunerea de către inculpatul Rotaru Mihai, la 14.04.2010 a cesiunii, a dovezii că dosarul de despăgubire îi aparținea încă din 27.XI.2009, membrii CCSD nu au revenit asupra urgenței de soluționare, deși nu era îndeplinită cerința de soluționare cu prioritate, deoarece acesta nu se afla în situația reglementată și anume – persoană vârstnică, având probleme de sănătate*”.

Deși s-a reținut în sarcina membrilor CCSD că au săvârșit un abuz în serviciu admitând cererea de soluționare cu prioritate a dosarului, soluționare care a avut loc la 29 ianuarie 2010, se recunoaște ulterior, de către Parchet, că din punct de vedere obiectiv, comisia putea afla despre faptul că nu Neațu Viorica Vana este persoana care solicită despăgubiri, ci Rotaru Mihai, abia la data de 10.04.2010, când Rotaru Mihai a depus contractul de cesiune.

Se impută membrilor CCSD că, măcar la 14.04.2010, când s-a depus contractul de cesiune și s-a desemnat evaluatorul, ar fi trebuit să revină asupra aprobării urgentării în soluționarea dosarului, fără a se face vreo discuție dacă procedural se putea reveni de către comisie asupra unei cereri de urgentare, soluționată deja în ianuarie 2010.

S-a mai reținut de către procuror (pag.30-31 din rechizitoriu) că „*prin depunerea de către inculpatul Rotaru Mihai a dosarului de despăgubire a cererii de soluționare cu prioritate, ca și cum aceasta ar fi depusă de numita Neațu Viorica Vana, fără să se atașeze procura de reprezentare, sunt realizate*

condițiile unui act material de complicitate, deoarece a ascuns ANRP faptul că o reprezinta pe vânzătoarea de drepturi litigioase.”

Parchetul nu arată despre complicitatea la ce fel de infracțiune se referă și nici cine ar fi autorii acestei infracțiuni, existând în conținutul aceleiași fraze o contradicție întrucât, deși procurorul vorbește de complicitatea lui Rotaru Mihai, afirmă că acesta a ascuns ANRP (ca atare, implicit și CCSD) faptul că o reprezinta pe vânzătoarea de drepturi litigioase.

La pagina 36 din rechizitoriu se reține: „*sub aspectul laturii obiective un element material al abuzului în serviciu cu consecințe deosebit de grave comis de către inculpații Dumitorean Crinuța Nicoleta, Diacomatu Sergiu Ionuț, Teodorescu Cătălin Florin, Baciu Remus Virgil, Constantinovici Rodica Alexandru Lăcrămioara și Marko Attila Gabor s-a consumat la data de 14.04.2010, când inculpatul Rotaru Mihai a adus la cunoștința CCSD că este cessionarul drepturilor aparținând numitei Neațu Viorica Vana și, implicit, a atașat contractul de cesiune drepturi datat la 27.11.2009”.*

Deși vorbește de „un element material al abuzului în serviciu reținut în sarcina inculpaților care s-ar fi consumat la 14.04.2010, formulă ambiguă din punct de vedere juridic, procurorul nu precizează câte elemente materiale are infracțiunea reținută și când anume „s-au mai consumat ele”, pentru a putea deduce care este momentul realizării activității infracționale (constând în acțiuni sau inacțiuni), moment care trebuie stabilit cu precizie pentru că de el leagă legea diferite efecte juridice (cum ar fi de exemplu prescripția răspunderii penale).

Exprimarea defectuoasă privind momentul comiterii infracțiunii din cadrul descrierii situației de fapt nu este semnalată de instanță pentru acuratețea limbajului juridic folosit în rechizitoriu, ci pentru că ceea ce se afirmă în acest paragraf nu este concordant cu cele reținute la capitolul de analiză în drept, unde momentul producerii infracțiunii pentru fiecare inculpat este altul decât 14.04.2010. În cazul inculpatei Dumitorean Crinuța Nicoleta se reține că abuzul în serviciu cu consecințe deosebit de grave constă în faptul că „a emis decizia de despăgubire nr.8250 din 17.06.2010 în dosarul de despăgubire nr. 46076/CC/2009”, la inculpatul Diacomatu Sergiu Ionuț se reține că abuzul în serviciu cu consecințe deosebit de grave constă în aceea că „împreună cu ceilalți membri ai comisiei a aprobat în dosarul de despăgubire nr.46076/CC/2009 raportul supraevaluat de evaluatorul Negurici Sergiu în beneficiul și cu complicitatea numitului Rotaru Mihai, cessionar al drepturilor de despăgubire în dosarul 46076/CC/2009, în cazul inculpatului Teodorescu Cătălin Florin se reține abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave constând în aceea că „împreună cu ceilalți membri ai comisiei a aprobat în dosarul de despăgubire nr. 46076/CC/2009 raportul supraevaluat de evaluatorul Negurici Sergiu în beneficiul și cu complicitatea numitului Rotaru Mihai, cessionar al drepturilor de despăgubire în dosarul 46076/CC/2009”, în cazul inculpatului Baciu Remus se reține „abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave constând în aceea că „împreună cu ceilalți membri ai comisiei a aprobat în dosarul de despăgubire nr. 46076/CC/2009 raportul supraevaluat de evaluatorul Negurici Sergiu în beneficiul și cu complicitatea numitului Rotaru Mihai, cessionar al drepturilor de despăgubire în dosarul 46076/CC/2009.”, pentru inculpata Constantinovici

Rodica se reține abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave constând în aceea că „împreună cu ceilalți membri ai comisiei a aprobat în dosarul de despăgubire nr. 46076/CC/2009 raportul supraevaluat de evaluatorul Negurici Sergiu în beneficiul și cu complicitatea numitului Rotaru Mihai, cesionar al drepturilor de despăgubire în dosarul 46076/CC/2009”, în cazul inculpatei Alexandru Lăcărmioara se reține „abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave constând în aceea că „împreună cu ceilalți membri ai comisiei a aprobat în dosarul de despăgubire nr. 46076/CC/2009 raportul supraevaluat de evaluatorul Negurici Sergiu în beneficiul și cu complicitatea numitului Rotaru Mihai, cesionar al drepturilor de despăgubire în dosarul 46076/CC/2009.”, în cazul inculpatului Marko Attila Gabor se reține abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave constând în aceea că „împreună cu ceilalți membri ai comisiei a aprobat în dosarul de despăgubire nr. 46076/CC/2009 raportul supraevaluat de evaluatorul Negurici Sergiu în beneficiul și cu complicitatea numitului Rotaru Mihai, cesionar al drepturilor de despăgubire în dosarul 46076/CC/2009.”

La pagina 51 din rechizitoriu se reține: „*poziția procesuală a inculpatului Negurici Sergiu oscilantă în momentele inițiale ale urmăririi, când nu a recunoscut acuzația a fost urmată, pe măsură ce s-a continuat administrarea probelor, de recunoașterea acuzației și a depus eforturi pentru a contribui la achitarea prejudiciului. Denunțul depus nu a oferit elemente de fapt concrete, apte să genereze lămurirea împrejurărilor relatate. De asemenea, sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, realizarea elementului material în modalitatea acceptării rezultatului datorită încălcării, ignorării, nesocotirii obligațiilor profesionale, exprese, nu determină diferențe normative în ansamblul cauzei, așa încât, absența oricărui demers de analiză, ori verificare din partea inculpațiilor Dumitorean Crinuța Nicoleta, Diacomatu Sergiu Ionuț, Teodorescu Cătălin Florin, Baciu Remus Virgil, Constantinovici Rodica, Alexandru Lăcrămioara și Marko Attila Gabor asupra Raportului de evaluare al evaluatorului reprezintă act de complicitate.*”

Pe lângă lipsa de coerentă a pasajului citat, este imposibil de stabilit pentru instanță, dacă actul de complicitate la abuz în serviciu aparține evaluatorului Negurici Sergiu sau dacă aparține membrilor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, care nu au analizat și verificat raportul depus de expert, fiind astfel complici la abuzul în serviciu comis de acesta.

Deși în dispozitivul rechizitorului se reține în sarcina lui Negurici Sergiu infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu, în afară de paragraful mai sus citat, rechizitorul nu explicitează în niciun mod în ce au constat actele de complicitate, în raport de faptele cărui/cărora autori poate fi reținută această complicitate și la ce dată, Negurici Sergiu a oferit, prin activitatea sa, ajutor autorilor în vederea comiterii infracțiunii de abuz în serviciu.

Precizarea momentului comiterii faptei este relevant și pentru că în raport de el inculpații pot înțelege în mod concret ce anume li se impută, ce activități au realizat cu încălcarea normelor ce reglementă activitatea lor, dar este important și pentru a stabili forma de participație pentru toți cei trimiși în judecată. Conform art.48 C.pen. complicele este persoana care, cu intenție, înlănușește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea

penală. Este de asemenea complice cel care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită. Ca atare ajutorul dat de complice nu poate fi niciodată ulterior comiterii actelor materiale de către autor. Dacă elementul material al infracțiunii de abuz în serviciu pentru membrii comisiei CCSD s-a realizat la 14.04.2010, cum ar putea evaluatorul Negurici Sergiu să realizeze acte de complicitate prin întocmirea unui raport supraevaluat dacă acesta a fost depus în mai 2010 și în rechizitoriu nu se reține nimic despre o înțelegere prealabilă a acestuia cu membrii comisiei? Mai mult, în capitolul privind încadrarea în drept se reține că Negurici a săvârșit infracțiunea la 1.06.2010 când a cunoscut că evaluarea sa nu corespunde standardelor în materie.

De asemenea, rechizitorul nu oferă nicio explicație de ce, dacă Dumitrean Crinuța Nicoleta făcea și ea parte din CCSD și a aprobat dosarul de despăgubiri, în sarcina sa se reține, spre deosebire de ceilalți membri ai comisiei, un moment ulterior al comiterii faptei și anume atunci când a emis decizia de despăgubire în calitate de președinte al CCSD și nu atunci când a aprobat dosarul de despăgubire.

La fila 38 din rechizitoriu se reține : „*aprobararea dosarului în ședința CCSD din 17.06.2010 de către membrii CCSD și emiterea deciziei de despăgubire de către inculpata Dumitrean Crinuța Nicoleta în aceeași zi, au venit firesc, căci în mentalul membrilor comisiei numele cesonarului Rotaru Mihai avea o conotație favorabilă pentru prioritizare și aprobararea unei evaluări de zece ori mai mare decât cea cuvenită. Obținerea de despăgubiri în câteva luni reprezintă o soluționare foarte rapidă a cererii, justificată numai prin relația creată între cesonarul privilegiat, complicele Oltean Ioan și președinta ANRP –inculpata Dumitrean Crinuța Nicoleta, prin raportare la probele administrative în cursul urmăririi penale.*”

Deși aparent aceste afirmații fac referire la latura subiectivă a faptei comisă de Dumitrean Crinuța Nicoleta, în realitate, ele reflectă raționamentul procurorului cu privire la latura subiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu comisă de ceilalți membri ai CCSD.

Afirmația „*în mentalul membrilor comisiei, numele cesonarului Rotaru Mihai avea o conotație favorabilă*”, nu este în nici un fel explicitată de către procuror, motiv pentru care, având în vedere că nu mai sunt în cuprinsul rechizitorului alte trimiteri cu privire la acest aspect, nu se înțelege dacă membrii comisiei despre care se afirmă că nu îl cunoșteau pe Rotaru Mihai, au luat cunoștință de la Olteanu Ioan, de la Dumitrean Crinuța Nicoleta sau de la Negurici Sergiu că Rotaru Mihai era o persoană favorizată sau dacă, pur și simplu, trebuiau și erau obligați să-și imagineze.

Deși la prima vedere aceste aspecte țin de latura subiectivă a infracțiunilor pentru care sunt trimiși în judecată inculpații și ca atare de vinovăție, în stabilirea căreia judecătorul de camera preliminară nu are vreo prerogativă, în realitate cele ce se cer a fi lămurite sunt elemente obiective, care pot fi susținute sau combătute în realizarea dreptului la apărare și care vor permite instanței ce va soluționa fondul cauzei să verifice dacă inculpații au acționat cu forma de

vinovătie cerută de lege pentru infracțiunile reținute în sarcina lor, și dacă da, care este forma de participație.

De aceea, instanța apreciază că din rechizitoriu nu se poate stabili cu precizie obiectul judecății, motiv pentru care se impune refacerea acestuia de către procuror.

Critica formulată de inculpatul Oltean Ioan, referitoare la faptul că verificarea legalității și temeinicie actului de sesizare făcută de procurorul ierarhic superior a fost una pur formală, pentru că nu ar fi avut timpul necesar studierii întregului dosar nu poate fi valorificată de către instanță, în primul rând pentru că verificarea legalității și temeinicie privește doar actul de sesizare a instanței și nu întregul material probator și ca atare, dată fiind întinderea acestui act studierea lui este posibilă într-o zi, pe de altă parte instanța nu are cum să verifice dacă procurorul ierarhic superior și-a îndeplinit în mod temeinic sau doar formal această obligație, semnătura sa fiind suficientă pentru atestarea faptului că își asumă acest rechizitoriu, cu toate consecințele care decurg din aceasta.

În ceea ce privește nelegalitatea probelor administrate:

Inculpații Alexandru Lăcrămioara, Oltean Ioan, Constantinovici Rodica au criticat faptul că în administrarea probatorului în cursul urmăririi penale s-a încălcăt dreptul la apărare al inculpaților întrucât s-a procedat la audierea unor martori în legătură cu prezenta cauză anterior soluției de disjungere dispusă în dosarul de urmărire penală, fără ca avocații inculpaților să fie încunoștiințați sau prezenți.

În ceea ce privește solicitarea de excludere a declarațiilor martorilor Boc Emil, Blaga Vasile, Predoiu Cătălin și Andreeșcu Nicolae, audiați după efectuarea în continuare a urmăririi penale fără ca apărătorii inculpaților să fie prezenți, declarațiile fiind luate în altă cauză, Înalta Curte apreciază că o asemenea măsură nu se impune, având în vedere că art.97 lit.f Cod procedură penală permite folosirea oricărui mijloc de probă care nu este interzis de lege, iar aceste declarații de martori, luate în alt dosar, au fost atașate la prezenta cauză, ca urmare a ordonanței procurorului din 21.07.2016.

În ceea ce privește critica formulată de inculpatele Alexandru Lăcrămioara și Dumitorean Crinuța Nicoleta vizând excluderea din probatoriu a Raportului de constatare tehnico-științifică pe motiv că au fost încălcate prevederile art.172 Cod procedură penală, nefiind justificată urgența. Înalta Curte o apreciază ca nefondată în raport de vechimea faptelor cercetate, se impunea ca Parchetul să verifice cu celeritate în faza urmăririi penale în rem dacă sunt indicii cu privire la existența unor fapte penale și aceasta nu se putea realiza sub aspectul laturii civile decât prin efectuarea unui raport de constatare tehnico-științifică.

Aceleași inculpate au criticat și faptul că raportul de expertiză întocmit în cauză relevă diferențe mari de valoare față de expertiza existentă în dosarul de despăgubiri, precum și faptul că nu s-a răspuns de către expert la obiectivele fixate că a fost modificată situația juridică a terenului evaluat, că s-au utilizat comparabile diferite. Aceste critici nu se circumscriu unei cenzuri privind legalitatea probei, ci constituie apărări de fond care nu pot fi luate în considerare la acest moment procesual.

Inculpatul Oltean Ioan a solicitat excluderea din probatoriu a unor interceptări telefonice și a unor fotografii care aduc atingere dreptului la viața privată.

Înalta Curte constată că, atât interceptările cât și fotografiile au fost realizate în baza unui mandat legal emis pe numele inculpatei Dumitorean Crinuța Nicoleta și că, deși reprezintă o intruziune în dreptul la viață privată al acesteia, dar și al inculpatului Oltean Ioan, ele au legătură cu cauza și sunt utile pentru că în rechizitoriu se încearcă stabilirea laturii subiective a infracțiunii reținută în sarcina membrilor CCSD pe baza relației apropiate existentă între Dumitorean Crinuța Nicoleta și Oltean Ioan.

Încălcarea dreptului la viață privată este proporțională în acest caz cu interesul aflării adevărului.

Deși inculpatul Oltean Ioan critică faptul că aceste probe au fost utilizate într-un alt dosar decât cel în care s-a dispus măsura, Înalta Curte învederează că disp. art.142 alin.5 Cod procedură penală permit ca datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică să poată fi folosite și în alte cauze.

Inculpații au mai criticat faptul că din rechizitoriu nu este reiese forma de vinovăție cu care a fost comisă fapta.

Înalta Curte constată că actul de sesizare a instanței face referire la forma de vinovăție cu care au fost comise infracțiunile reținute în sarcina inculpaților.

Nemulțumirea acestora este legată mai degrabă de insuficiența reflectare a formei de vinovăție în probatoriu administrativ, însă această problemă excede fazei procesuale actuale, fiind o chestiune ce vizează fondul cauzei.

În ceea ce privește criticiile formulate de Baciu Remus Virgil, în sensul că este cercetat și în alte dosare pentru infracțiunea de abuz în serviciu și că Parchetul a greșit instrumentând mai multe cauze cu același obiect, pentru că nu este vorba de infracțiuni săvârșite în concurs ci de o unică infracțiune de abuz în serviciu în formă continuată, cu 78 de acte materiale, Înalta Curte constată că nu poate fi avută în vedere pentru că modalitatea în care sunt instrumentate dosarele la Parchet, excede obiectului cauzei dedusă judecății. Instanța este investită cu o unică faptă, de abuz în serviciu reținută în sarcina inculpatului și ca atare alte fapte de același fel, care ar putea să constituie o unitate infracțională sau nu, nu pot face obiectul prezentei analize.

Concluzionând, instanța, în cameră preliminară, constată întemeiate contestațiile formulate de inculpați, astfel încât acestea vor fi admise.

În baza art.425¹ alin.7 pct.2 lit.a C.p.p. va desfînța în parte încheierea contestată și rejudecând: va constata neregularitatea actului de sesizare, respectiv a rechizitorului nr. 660/P/2014 din 28.07.2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției, în ceea ce privește descrierea faptelor reținute în sarcina inculpaților Dumitorean Crinuța Nicoleta, Alexandru Lăcrămioara, Constantinovici Rodica, Teodorescu Cătălin Florin, Baciu Remus Virgil, Oltean Ioan și Negurici Sergiu.

In această situație, având în vedere prevederile art.347 alin.3 C.p.p., care fac trimitere expresă la dispozițiile art.343-346C.p.p., se constată că în cauză este incidentă procedura remediu reglementată de art.345 alin.3 C.p.p. și nu

soluția solicitată de apărători, de restituire a cauzei la parchet în temeiul art.346 alin.3 lit.a) C.p.p.

Ca atare, se va dispune comunicarea prezentei încheieri motivate Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției, urmând ca în 5 zile de la comunicare procurorul să remedieze neregularitățile actului de sesizare.

Va menține celealte dispoziții ale încheierii contestate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

Admite contestațiile formulate de inculpații **Dumitorean Crinuța Nicoleta, Alexandru Lăcrămioara, Constantinovici Rodica, Teodorescu Cătălin Florin, Baciu Remus Virgil, Oltean Ioan și Negurici Sergiu** împotriva încheierii nr. 922 din 05 octombrie 2016 pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, în dosarul nr. 2742/1/2016/a1.

În baza art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. a) C.pr.pen., desființează, în parte, încheierea contestată și rejudecând:

Constată neregularitatea actului de sesizare, respectiv a rechizitoriului nr. 660/P/2014 din 28.07.2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției, în ceea ce privește descrierea faptelor reținute în sarcina inculpaților Dumitorean Crinuța Nicoleta, Alexandru Lăcrămioara, Constantinovici Rodica, Teodorescu Cătălin Florin, Baciu Remus Virgil, Oltean Ioan și Negurici Sergiu.

Conform art. 347 alin. 3 raportat la art. 345 alin. 3 C.pr.pen., în termen de 5 zile de la comunicarea prezentei încheieri motivate, procurorul va remedia neregularitățile actului de sesizare.

Menține celealte dispoziții ale încheierii contestate.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu, astăzi, 02 februarie 2017.

**Președinte,
Cristina Rotaru Radu**

**Judecător,
Ioana Alina Ilie**

**Magistrat asistent
Ana Maria Deaconescu Belulescu**

Red. C.R.R.

E.A. 28 Februarie 2017